

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איל אורגד

הנאשמים

הכרעת דין

כתב אישום ורקע:

1. נגד הנאשם, יליד 1955, הוגש ביום 22.9.21 כתב אישום המייחס לו עבירה של **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, על פי ס' 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק").

בהתאם למפורט בכתב האישום, הנאשם הינו פסיכולוג חינוכי, פסיכותרפיסט קוגניטיבי התנהגותי המטפל בשיטת CBT, בקליניקה פרטית בעפולה שהייתה ממוקמת ב"מרכז רפואי אסף" שבעיר.

המתלוננת נ"א, שעבדה בעת הרלוונטית בחברה במגדל העמק, הגיעה לטיפול אצל הנאשם בקליניקה החל מספטמבר 2020, למשך תשעה טיפולים שנפרשו על פני תקופה של כחודשיים וחצי.

עובר ליום 12.11.20, ביקשה המתלוננת לסיים את הטיפול אצל הנאשם.

בתגובה לבקשתה, שלח לה הנאשם עובר ליום 12.11.20 בשעה 21.54 מסרון בוואצאפ, בו כתב:

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

"אני מרגיש שלפעמים טיפול הוא סוג של התאהבות, ולפעמים התאהבות חזקה ועמוקה. איתך זה כנראה הסוג השני. התחלתי להרגיש את זה בשבועות האחרונים, והפרידה הזאת תלווה אותי בלילה עוד הרבה זמן"

בהמשך, ביום 11.11.20, בשעה 12.32, המשיך הנאשם וכתב למתלוננת:
"אני כותב לך עכשיו וגם בפוסט הקודם, לא ממקום של מטפל למטופל, כי אנחנו כבר לא... בא לך שניפגש ונדבר? לא ב"אסף?"

המתלוננת השיבה לנאשם כי הוא מתחיל לאבד את הגבולות שבין מטפל למטופל, וכי אין לה שום עניין בכך או בכל קשר איתו, וביקשה שלא ישלח לה הודעות.

בהמשך לאמור, ולמרות בקשת המתלוננת, הנאשם הטריד את המתלוננת במועדים רבים בין הימים 15.11.20 ועד 1.12.20 באובססיביות, באמצעי קשר שונים, הכוללים הודעות וואצאפ למכשיר הנייד של המתלוננת והודעות דואר אלקטרוני לכתובת המייל במקום עבודתה, בין היתר כדלקמן:

ביום 15.11.20, בהודעת ווטסאפ:
"בסוף יוצא שאת נורא כועסת עלי, אני לא יכול לחיות עם זה, זה לא עוזב אותי."

ביום 15.11.20 שעה 20.22 בדוא"ל:
"זה היה מאד קל בשבילי פשוט לשכוח הכל ולהמשיך הלאה אבל אני לא יכול לחיות ככה, אין לך לב? המשפט שלך "אני לא רוצה שום קשר אתך" נורא נורא קשה. אני לא יכול לחיות איתו.. זה לא מגיע לי.. מה כבר הצעתי? שניפגש לדבר מחוץ לאסף?... בבקשה בבקשה תגיבי להודעות שלי בווטסאפ, או דברי איתי בטלפון או בזום, או בואי לפגישה"

ביום 16.11.20 שעה 6.56 בדוא"ל:
"אני כותב לך במייל כי אני חושב אולי חסמת אותי...אני רוצה להגיד לך שאין שום דבר פסול בלהתאהב חזק בטיפול, כל זמן שזה לא מוביל לסצנות קנאה או לחתירה למגע מיני.. אהבה בטיפול זה משהו מיוחד חזק ונדיר.. הכעס שלך פשוט שורף אותי ולא יוצא לי מהראש".

ביום 17.11.10 שלח הנאשם למתלוננת הודעת ווטסאפ בה ביקש ממנה להמשיך בטיפול. המתלוננת השיבה כי בחרה לסיים את הטיפול וביקשה שיכבד את החלטתה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

אך הנאשם הפציר בה :

"פעם הבאה בבקשה תבקשי רשות לפני שאת מחליטה על סיום. זה לא חד צדדי. אני לא מוכן לסיום הזה. לא מקובל עלי. אם זו בעיה של כסף אפשר לדבר על זה".

על כך בקשה המתלוננת שיניח לה ושלא ישלח לה הודעות נוספות.

הנאשם המשיך לשלוח הודעות ווטסאפ, וניסה במניפולציות להמשיך ולהתכתב עם המתלוננת, בכך שכתב לה, בין היתר :

"לפעמים שווה לדבר דווקא לא כ"מטפל – מטופל" "

המתלוננת השיבה שוב כי אינה מעוניינת בכל קשר עם הנאשם וכי הוא אובססיבי.

ביום 19.11.10, שעה 15.05, כתב הנאשם בדוא"ל למתלוננת :

"את עדיין בראש שלי. אני כותב לך במייל כי ביקשת לא בהודעות. חיברת אותי אלייך בצורה מאד חזקה, ועדיין קשה לי להשתחרר מזה. זה בהחלט בסדר שכל אחד מאיתנו ילך לדרכו, אבל אני לא רובוט, גם אני צריך את הזמן שלי".

ביום 29.11.20, שעה 17.29 בווטסאפ :

"אני כן רוצה להזמין אותך לפגישת עיבוד, ולבקש ממך אולי לשקול לפרגן לעצמך אפילו כמה פגישות רענון נוספות. בסוף באמת התחברתי אלייך."

ביום 1.12.20, בשעה 14.00 בווטסאפ, כתב הנאשם למתלוננת, בין היתר :

"את לא יוצאת לי מהראש, לא חושב מה אני עושה, והכל מלא כל כך הרבה רגש.. סיפרת שגם מהפגישה הקודמת יצאת מעוצבנת וכועסת. ניסיתי להרגיע אותך, סיפרתי לך איך אני מתחיל להיות מחובר אלייך בין הפגישות, איך את מצליחה לגעת בי..."

המתלוננת השיבה לנאשם הפעם :

"עוד פעם אחת ואני פונה למשטרה על הטרדה. אתה לא בריא בנפשך, פניתי כבר לגורמים מוסמכים ומקצועיים, ומציעה לך להפסיק לטובתך, אתה רק מסבך את עצמך."

על כך השיב הנאשם, ביום 5.12.20, שעה 11.55, באמצעות דוא"ל :

"נ' יקרה ואהובה, את מצטרפת לשורה ארוכה של אנשים שחושבים שאני דפוק לגמרי... יכול להיות שאת מתכוונת שאני לא בריא בנפשי כי לא קל לי לוותר עלייך. כנראה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

שאת לא רגילה על זה שנלחמים עלייך, אבל לפעמים ככה זה כשאוהבים... חוץ מזה, אני באמת רחוק מלהיות מושלם."

בהמשך לאותה הודעה, וביחס לכך המתלוננת כתבה לו: "תניח לי לנפשי" התייחס וכתב הנאשם:

"בחיי שאני משתדל, ואני עוד אשתפר מבטיח... קשה מאוד להניח לך, בעיקר אם אוהבים אותך ובמיוחד אם היית פעם בתפקיד של מישהו שאחראי לקדם את הבריאות הנפשית שלך.... אני מצידי מבטיח לא להטריד אותך בכנועים, בקשות והפצרות מיותרות (אז את יכולה לשחרר את החסימה).

ביום 6.12.20 בשעה 10.43 כתבה המתלוננת לנאשם בהודעת ווטסאפ: "אתה בעצמך צריך טיפול, צריך לשלול לך את הרישיון, תעוף ממני יא דפוק, צפה לפנייה למשטרה"

הנאשם, הגיב כדלקמן לבקשתה:

"את המטופלת הכי טובה שהייתה לי ואני אוהב ומעריך אותך מאוד מאוד מאוד" ולכך צירף אייקון "לב אדום".

ביום 8.12.2020, אחרי הודעות שונות ששלח באותו יום, כתב הנאשם למתלוננת: "נ', אני רוצה להגיב. אפשר להתקשר מתישהו, לכתוב הודעה, להיפגש זום, לחיפוש אפשר ב"אסף", אפשר לעשות סתם סיבוב באוטו ולדבר, אם אפשר בלי איומים וקללות אודה לך מאוד".

ביום 9.12.20, בשעה 21.03, שלח הנאשם הודעה בדוא"ל למתלוננת, בה ביקש ממנה בדרך מניפולטיבית לשוב לפגישות עמו, תוך שהוא משתמש במידע אישי על המתלוננת שנחשף אליו כמסגרת מפגשי הטיפול, וכתב לה:

"בדיוק רציתי לבדוק אם אני יכול לכתוב לך משהו, וישר ראיתי את החסימה... עוד מייל אחד לא ישנה הרבה. ועכשיו במייל גם אי אפשר להתפרץ עליי... אני מקווה שבכל זאת תראי את המילים האלה, למרות שהבנתי שאת בחורה קשוחה שלא מחזיקה ממילים... לא סתם אני אומר שאת המטופלת הכי טובה שלי... לפני כמה אשתי הייתה מאוהבת חזק בבוס שלה... דברים כאלה פשוט קורים... נ' אני באמת אוהב אותך!!..."

ביום 11.12.20, שעה 18.14 כתב הנאשם למתלוננת בדוא"ל:

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

"נ' יש את עניין האמון כלפי שהתרכק, וזאת בעיה, אבל אולי כדאי להיפגש ולבדוק אם אפשר לאחות אותו מחדש??? זה משהו שרק את יכולה להרגיש, בעניין התשלום נוכל להסתדר, בתקווה שנוכל לחדש פעם את הקשר בינינו".

ביום 15.12.20, שעה 10.36, בדוא"ל:

" אני עושה איתך בדיקה שאני עושה בד"כ עם מטופלים שעוזבים באמצע הטיפול. אני מקווה שהגל העכור מאד של רגשות קשים שהופנה כלפי הספיק להתפוגג... הייתי מאד רוצה שתאפשר לי פעם להמשיך ולעזור לך... באהבה רבה."

ביום 18.12.20, שעה 10.57, במסרון מטלפון, הנאשם כתב למתלוננת:

"היי נ', יש לי מחר יום הולדת ולכבוד האירוע המרגש יש לי שתי בקשות: 1. לפתוח את החסימה. התעוררתי בבוקר עם המון רגש אלייך, וזו תהיה מתנה נהדרת, כי גם אני הולך עם תחושות אשמה קשות. אני יכול להבטיח לא לכתוב יותר מפוסט אחד בשבוע. 2. תבואי ביום רביעי לפגישה ב"אסף", אל תקחי קשה לא דברים שאני אמרתי ולא דברים שאת אמרת. תראי שתצאי מורוחת מאד. כמובן ללא תשלום. תבואי בלי חשש. (אם את כבר בטיפול אחר תגידי שאת חולה". זה יעשה לך טוב. אני לוקח אחריות על הכל.

ביום 24.12.20, בדוא"ל:

"לפני כמה שעות ראיתי את התמונה שלך בווטסאפ של חבר, לא יכולתי לנשום כמה דקות ארוכות. רציתי לבדוק בפרספקטיבה של זמן אם באמת ירדתי מהפסים. אז מצד אחד אני רואה שפשוט התאהבתי בך קשות, ולמרות שזה אולי לא שיא המקצועיות, אני יכול לסלוח לעצמי על זה... מצד שני, לא מובן לי למה היה לך כ"כ חשוב שלא אכתוב לך הודעות ושלא יהיה בינינו שום קשר...בסה"כ הודעות, לא טלפונים בשתיים בלילה. זה כאילו שאת מעדיפה להתעסק בדברים טפלים במקום לתת לזה שאני אוהב אותך להגיע אלייך, למלא את הנפש שלך למשהו חיובי... חושב עלייך הרבה, אייל."

ביום 28.12.20, שעה 16.35, בדוא"ל:

"נ' אהובה, רק להעמיד דברים על דיוקם. "חוסר המקצועיות" היחיד היה בכך שלא "שחררתי" מיד לאחר פגישת הפרידה / נטישה, כשכבר לא היינו מטפל – מטופל, והרגשתי צורך להילחם עלייך... השמצות לא מבוססות מסכנות אותך בתביעת לשון הרע."

על בסיס כל האמור לעיל, יוחסה לנאשם, כאמור, עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

תגובת הנאשם לכתב האישום ויריעת המחלוקת:

2. ביום 31.1.22 התקיימה ישיבת המענה לכתב האישום, בה **כפר הנאשם בעבירה המיוחסת לו**. הנאשם **הודה בכל העובדות המיוחסות לו**, ובכך שאכן שלח למתלוננת את כל ההודעות המפורטות בכתב האישום באמצעות ווטסאפ, מסרון ודואר אלקטרוני, ואולם **כפר בעבירה המיוחסת לו על בסיס שני טיעונים עיקריים**.
ראשית, הנאשם העלה **טענה מקדמית**, לפיה **העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה (ס' 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"))**. על פי גרסתו, מרבית ההודעות ששלח למתלוננת נשלחו בתוכנת וואצאפ, אשר איננה מהווה "מתקן בזק" או "ציוד קצה" כהגדרתם בחוק, ולפיכך לא חל בעניינינו ס' 30 לחוק, המתייחס בעיקר לתקשורת דרך פקסימיליה או טלפון קווי.

שנית, נטען כי **מעשי הנאשם אינם עולים כדי הטרדה, כדרישת הסעיף**, וכי ההתנהגות והתוכן שבהודעות השונות לא חצו את הרף הפלילי הנדרש. נטען כי לא התקיים היסוד הנפשי שבעבירה, כי לא הייתה לנאשם כוונה לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז את המתלוננת שלא כדין.

בפני, אפוא מחלוקת משפטית הנוגעת לעבירה המיוחסת, בשאלת הפירוש הנכון שיש לתת למושגים "מתקן בזק" ו "ציוד קצה", וכן למונח "הטרדה", אשר בהם נוקב סעיף 30 לחוק, המיוחס לנאשם.

עדים וראיות:

3. מטעם המאשימה העידו בפניי המתלוננת נ"א, וכן עו"ד יעקב לוי, שהיה בעת הרלוונטית קצין החקירות במשטרת עפולה, אשר חקר את הנאשם.
הוגשו בהסכמה פלטים שתיעדו את כל ההודעות באמצעים השונים אשר הנאשם שלח למתלוננת, וחקירת הנאשם. כן הוגשו מסמכים משני הליכים להוצאת צו הגנה שהמתלוננת

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

יזמה נגד הנאשם בחודש ינואר 2021, ומכתב שהמתלוננת שלחה למשרד הבריאות לגבי הנאשם (ת/5). בנוסף, הוגש עותק מקוד אתיקה של הפסיכולוגים בישראל (ת/6).

4. מטעם הנאשם העיד הוא עצמו להגנתו, וכן העיד הפסיכיאטר ד"ר רפאל שטרייכר, שהגיש מטעמו של הנאשם חוות דעת מומחה לגבי המתלוננת. בנוסף, הוגשו מטעם הנאשם תדפיס הודעות ווצאטפ, הודעת המתלוננת במשטרה, ובקשה שהמתלוננת הגישה לצו הגנה (ג/4).

דיון והכרעה:

5. לאחר ששמעתי בפני את העדים, עיינתי במוצגים שהוגשו, שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בסיכומים הכתובים, מצאתי כי אשמתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו הוכחה מעל לכל ספק סביר. מצאתי כי התנהגותו של הנאשם כפי שפורטה, מהווה, על כל חלקיה, "הטרדה" על פי סעיף החוק המיוחס לו. מצאתי לדחות את טענת ההגנה כי לכל היותר מדובר בעבירה אתית, אשר אינה עומדת בסף הנדרש להרשעה בפלילים. כפי שיובהר, עובדות כתב האישום מגלות הטרדה נמשכת לאורך תקופה של כחודשיים, חרף בקשות חוזרות של המתלוננת מהנאשם לחדול. המעשים בוצעו על רקע יחסים מיוחדים של מטפל ומטופלת, ומהווים לפיכך הפרה של חובה מוגברת לאחריות ורגישות, להתנהגות אתית, ולכיבוד אוטונומיה של המתלוננת, אשר הנאשם חב לה, ואשר הופרה על ידו במידה משמעותית ופלילית. גם אילולא חובה מוגברת זו, ואילולא היה מדובר בפסיכולוג מטפל, היה נכון לקבוע כי המתלוננת הוטרה באמצעי תקשורת ובניגוד לחוק. ראיות המאשימה, שבראשן עדותה האמינה של המתלוננת הוכיחו את האשמה ללא ספק. מנגד, עדות הנאשם וראיות ההגנה לא עוררו ספק באשמתו, ולא שכנעו. אפרט כעת את נימוקי החלטתי.

6. כפי שצוין, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום. מדובר בהודעות כתובות, שפורטו לעיל בהרחבה, אשר הנאשם שלח למתלוננת באמצעות אפליקציית ווטסאפ, דואר אלקטרוני, או במסרון SMS. אתיחס כעת **למתווה הנורמטיבי**, כדי לבחון, בשלב ראשון, אם שליחת הודעות באמצעי תקשורת אלה עונה על היסוד העובדתי בעבירה המיוחסת. יש לציין, כאמור, כי הנאשם טען את טענותיו רק לגבי התקשורת בווטסאפ (ולא לגבי דוא"ל או SMS).

סי' 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 קובע כדלקמן:

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

"המשתמש במיתקן בזק או בציוד קצה באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין, דינו – מאסר שלוש שנים."

ס' 1 לחוק (הגדרות) קובע, בנוסחו העדכני, כך:

"מיתקן בזק" – מיתקן או התקן שהוא חלק מרשת בזק, ובכלל זה תוכנה וכן מיתקן או התקן שאינו פיזי.

"ציוד קצה" – ציוד בזק, לשימושו של מנוי, המתחבר או המיועד להתחבר מחצריו של המנוי או מכל מקום אחר לרשת בזק בנקודת סיום רשת, לרבות ציוד רדיו טלפון נייד, מפענח או ממיר אפיקים ולרבות כל התקן אחר המותקן בחצרי המנוי והמיועד לשמש לקליטת שידורים בחצריו וכן ציוד קצה לווייני כהגדרתו בסעיף 6מג.

"רשת בזק" – מערכת אלקטרונית המשמשת או המיועדת לשמש להעברת אותות באמצעות כבל, ציוד אופטי, תדרי רדיו או כל אמצעי אלקטרומכנטי אחר בין נקודת סיום רשת אחת לאחרת, וכן הרכיבים הנלווים למערכת האמורה המאפשרים את העברת האותות, לרבות ציוד מיתוג, ציוד ניתוב ותשתיות פסיביות, ולמעט ציוד קצה;

7. הנאשם טען כי תוכנת ווטסאפ איננה מהווה "מתקן בזק", וכי מונח זה מתייחס בעיקר לתקשורת דרך פקסימיליה או טלפון קווי. נטען כי ניתן להשתמש בוואצאפ בכל מקום בעולם שבו יש תשתית WI-FI והדבר אינו תלוי בהימצאותה של תשתית בזק. מובהר שוב כי הנאשם אינו חולק על כך שמסרון SMS ואף תכתובות דוא"ל, מקיימות את הדרישה הטכנית שבסעיף (ראה סיכומי ההגנה סעיפים 10-13), ואילו לגבי ווטסאפ, נטען כי היה על המאשימה להסתמך על חו"ד מומחה מטעמה, ומשלא עשתה זאת, לא עמדה בנטל ההוכחה.

8. המאשימה טענה בעניין זה כי תכליתו של ס' 30 לחוק היא הגנה על אדם מפני שימוש לרעה ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה, וכי אין מדובר ברשימה סגורה הכוללת אך ורק טלפון קווי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

ופקסימיליה. לגישתה, החוק מבקש למנוע הטרדה דרך מכשירים באופנים שונים, והוא נוקט לשון רחבה במטרה להתמודד עם טכנולוגיה שמתפתחת ומתקדמת.

9. השאלה שעל הפרק היא, האם נדרש שתוכנות חדישות אשר נמצאות בשימוש בטלפון נייד, כגון וואצאפ, יתחברו או יושתתו על רשת בזק, כדי להחיל עליהן את חוק התקשורת, לפי פירוש מצמצם שמציע הנאשם, או שמא יש לכלול בהגדרה המתוקנת של "רשת בזק" גם שימוש בתשתיות או מערכות אחרות בהקשר זה.

10. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקת בית המשפט המחוזי בת"א בע"פ 70868/00 **מדינת ישראל נ' אלעד בן יוסף ברוך** (27.5.02) (להלן: "**פרשת בן יוסף ברוך**"), שם נדרש בית המשפט לשאלה האם הודעת דואר אלקטרוני שנשלחה ממחשב עונה להגדת "מתקן בזק", עליה השיב בחיוב. בין היתר נקבע שם, כי בעת שחוקק החוק, לא היו קיימות טכנולוגיות מתקדמות כגון האינטרנט, אולם כיוון שהחיבור לאינטרנט נעשה באמצעות קו בזק, ניתן לקבוע כי מדובר ב"מתקן בזק". בניגוד לכך, טען ב"כ הנאשם, על מנת להעביר מסרים בוואצאפ, לא נדרש כל חיבור לרשת באמצעות קו בזק, ומתבקשת מסקנה כי החוק לא חל על ווטסאפ. עוד טען כי החוק מיושן מאחר וחוקק בשנת 1982, ואינו חל על תוכנת הוואצאפ שהוכנסה לשימוש רק בשנת 2009. מעבר לכך, טען ב"כ הנאשם כי תכלית החוק הייתה בזמנו להגן מפני ההטרדה שבצלצולי טלפון או של פקסימיליה, שנעשו לעיתים בשעות בלתי סבירות, וללא יכולת של המקבל למנוע אותם. (הפנה לרע"פ 10462/03 **הלינור הראר נ' מדינת ישראל** (30.6.05)(להלן: "**פרשת הראר**"). במובן זה, כך נטען, שונה יישומון וואצאפ בתכלית השינוי, כיוון שדרושה הסכמת שני הצדדים לשימוש ולהתכתבות דרכו, וכי יש אפשרות לכל צד להתעלם, לא לפתוח הודעה, למחוק אותה ואף לחסום גורם ספציפי. מכאן, טען ב"כ הנאשם, כשנמען מחליט לשתף פעולה עם השולח, ואף לענות לפנייתו, או לחילופין להתעלם ממנו או אף לחסום אותו – הרי שמתבטל האקט הפלילי של השימוש במתקן בזק. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי חלופת מסרים בוואצאפ נושאת אופי ברור של שיחה בין שני אנשים, ועל כן, גם אם יש שימוש במילים מרגיזות, משקלו של חופש הביטוי רב יותר, ואין מדובר בעבירה פלילית.

11. **המאשימה טענה בסיכומיה כי בפרשת הראר נקבע שהערך המוגן לפי ס' 30 לחוק הינו "שלוותו של האדם מפני הטרדתו תוך שימוש ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה שבה מדובר"** ובהמשך, במסגרת אותה פרשה, הפנתה לדברי כב' השופט רובינשטיין המפרט את תכליתו של החוק בקובעו: "**תכלית האיסורים הפליליים הקבועים בחוק התקשורת, היא בין השאר מניעתו של שימוש לרעה במכשירי הבזק ובאפשרויות הטכנולוגיות הטמונות בהם.**"

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

אפשרויות אלה כוללות לדידי לא רק את השימוש הטכני במכשיר, אלא אף את המסרים המועברים בו. מכאן, טענה המאשימה, ניתן ללמוד כי כוונת הסעיף היא לשימוש במכשירים ובטכנולוגיות הנלוות אליהם, בין היתר תוכנת הוואצאפ, המותקנת בתוך הטלפון הנייד. גם בפרשת בן יוסף ברוך, כך נטען, ניתן ללמוד כי יש לפרש את ס' 30 בצורה רחבה, ב"כ המאשימה הביאה מדברי כב' השופטת ברלינר היפים גם לענייננו:

"באשר לשאלה מדוע בסופו של דבר הוסרה המילה "במילים", אני מוכנה לקבל את הצעתו של ב"כ המדינה, כי הכוונה הייתה דווקא להרחיב את אופן השימוש במתקן בזק, כך שיכלול את כל מגוון סוגי ההתקשרויות המהוות שימוש במתקן בזק. התקשרות, באמצעות מתקן בזק, יכולה להיות לא רק במילים היוצאות מפיו של אדם, אלא גם באותות, סימנים, צורות חזותיות וכיוצא בזה.

האינטרנט וטכנולוגיות מתקדמות נוספות, אכן לא היו קיימות כשחקק חוק הבזק (כשמו אז), וספק אם המחוקק יכול היה לצפות אותן.

עדיין, התקשרות בצורות שונות, לרבות סימנים וולות, שאינם מילים, ואופני התקשרות נוספים שבהם ניתן לעשות שימוש במתקני בזק, היו קיימים כבר בשנת 1982, והדעת נותנת שהכוונה הייתה למנוע שימוש לרעה במתקני בזק בכל צורה שבה תלבש ההתקשרות פנים.

זאת, גם לשיטתם של אלו הסבורים כי את מטרת החקיקה יש לבחון על רקע המציאות בתאריך החקיקה, שלא לדבר על הדוגלים בהשקפה, כי יש לפרש את החוק כאילו התכוון מראש להתאים עצמו לכל מציאות עתידית. (ס' ד' לפסק הדין)

מכאן, טענה ב"כ המאשימה, יש לקבוע כי הכוונה הייתה להגן על אנשים מפני שימוש לרעה במכשיר הטלפון באמצעות הטכנולוגיות הנמצאות בו, לרבות תוכנה לשליחת הודעות שנמצאת בתוך הטלפון הנייד כגון וואצאפ, ממנה ניתן גם להתקשר, הנכללת בין צורות ההתקשרות עליהן חל החוק.

המאשימה טענה כי הגדרות החוק (שהובאו לעיל) קובעות רשימה שתכליתה היא איסור הטרה במכשירים ובאופנים שונים, וכי לא מדובר ברשימה סגורה אשר רק בעטיה יסווג המכשיר הפוגעני כ"מתקן בזק". נטען ע"י המאשימה כי מקריאת הוראות החוק מובן

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

שהדרכים ליצירת הקשר או העברת המסרים הם לא אך פקסימילה וטלפון קווי. המאשימה טענה עוד, כי הניסיון לצמצם את הגדרת "מתקן בזק" לפקסימילה וטלפון קווי בלבד אינו מתקבל על הדעת, שכן משמעות הדבר היא שבשיחות דרך חברות תקשורת אחרות, דוגמת הוט (שלא בהכרח יושבות על תשתית של בזק בשטח), מותר להטריד משום שלא מדובר בבזק. נטען כי החוק נוקט לשון רחבה כדי להתמודד עם הטכנולוגיה שמתקדמת ומתפתחת. עוד נטען, כי ההתפתחות הטכנולוגית הגדילה את פוטנציאל הפגיעה, זאת משום שהיום הטלפון הנייד מלווה אדם לכל מקום, בניגוד לטלפון הקווי והפקסימילה, ומכאן קיימת בהווה חשיפה מוגברת להטרדות.

המאשימה טענה גם, למעלה מן הצורך, שהודעות הוואצאפ מהנאשם התקבלו במכשיר הבזק של המתלוננת. נוסף על כך, הנאשם שלח למתלוננת גם מיילים ומסרונים SMS, לגביהם לא הועלתה כל טענה בדומה לשימוש בוואצאפ. עוד הזכירה המאשימה, כי הטלפון ששלח את מסרונים ה SMS, הוא גם הטלפון ממנו נשלחו הודעות הוואצאפ.

12. **דעתי כדעת המאשימה.** חוק התקשורת (בזק ושידורים) חוקק בשנת 1982, בזמנים שטרם המצאת האינטרנט והטלפון הנייד. החוק תוקן במהלך השנים מספר פעמים. מנוסח החוק המעודכן, ניתן ללמוד כי המחוקק התייחס בתיקונים השונים להתפתחויות הטכנולוגיות בתחום התקשורת, וכי ניכרת מגמה קבועה של מרוץ אחר הקדמה, תוך עדכון ההגדרות מעת לעת. במשך השנים, המחוקק כלל בהגדרות "מתקן בזק" ו"ציוד קצה" גם תוכנות שאינן פיזיות. הגדרת "רשת בזק" שבחוק תוקנה להגדרה שהובאה לעיל (תיקון אחרון משנת 2022), ואולם גם טרם התיקון לנוסח הנוכחי, שנעשה אחרי ביצוע העבירות, פרשנות תכליתית מביאה למסקנה ברורה כי הוא חל גם על תקשורת באמצעות ווטסאפ ואפליקציות דומות.

13. מעיון בדברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מספר 76) (שינוי מתכונת האסדרה בתחום הבזק) התשפ"א - 2021 (להלן: "דברי ההסבר") מיום 19.5.21, ניתן ללמוד כי מטרת תיקוני החקיקה היא לשכלל, להרחיב ולהסדיר את שוק התקשורת. בעבר הייתה חברת בזק מונופול, ואולם תמונה זו הנה נחלת העבר, ואילו ההווה והעתיד מאופיינים בריבוי ספקי תקשורת, בתחרות ובישפור תועלת הצרכנים.

14. המונח "רשת בזק" מתייחס כיום לכל מערכת אלקטרונית להעברת אותות, הפרוסה בין נקודות במרחב באמצעות כבלים, סיבים אופטיים, אנטנות לשידור, תדרי רדיו וכיוצא בזה, וכן לכל הציוד הנלווה אליה (הכולל בין היתר, מכשירי טלפון ניידים). אין מדובר ברשת בזק

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

המונופוליסטית המוכרת לנו מההיסטוריה, אלא בהגדרה רחבה הכוללת כל רשת סלולרית או אינטרנטית אחרת. כיוון ש"מתקן בזק" מוגדר כ"מתקן או התקן שהוא חלק מרשת בזק", חלה ההגדרה הרחבה האמורה גם עליו, ופירוש הדבר, שיש לפרש את ס' 30 לחוק בצורה הרחבה, הכוללת גם שימוש בתוכנות המותקנות על המכשיר הנייד, בלי קשר לסוג התשתית ששימשה לביצוע העברת המסרים, כל עוד היא עונה להגדרה. מכאן, יש להסיק כי תוכנת הוואטסאפ מהווה "מתקן בזק" ועל כן הטרדה באמצעות שליחת הודעות דרך הוואטסאפ עשויה להוות עבירה, בדיוק כשם שהיו נשלחות הודעות אלה באמצעות מסרון SMS.

15. מבחינת המהות, אין למעשה הבדל משמעותי בין הודעות במסרון SMS, להודעה כתובה באפליקציית ווטסאפ. מדובר בשני אמצעי תקשורת בכתב, הנעשים בין אותם מכשירים, בדרך כלל טלפונים ניידים, המתריעים על התשדורת בצלילים דומים, ומתקבלים בתצורה דומה אצל הנמען. אין כל הגיון, מבחינת בחינת תכלית החקיקה של החוק, לקבוע כי החוק חל על מסרון SMS, אך איננו חל על מסרון בווטסאפ. אפליקציית הוואטסאפ פופולרית מאד, וניתן לומר כי החליפה במידה רבה את תוכנות המסרונים האחרות. גריעתה של אפליקציה זו מההגדרה שבחוק לגבי הטרדה באמצעי תקשורת, תסתור את תכלית החקיקה, שהנה להגן על הציבור מפני הטרדה ופגיעה בפרטיות, שנעשות בקלות "בלחיצת כפתור", תוך ניצול הטכנולוגיה.

16. איני מסכימה עם טענת ההגנה כי תכליתו של החוק מצטמצמת למניעת הטרדה שנגרמת מרעש ומצלצולים, לעיתים בשעות לא נוחות, שאפיינה מכשירי פקסימיליה ומכשירי טלפון ישנים. איסור ההטרדה נועד לאסור על קשת רחבה של פגיעות, אשר הרעשים הטכניים הם רק אחדים מהם. הפגיעה נאמדת מול התוכן של המסר המטריד, ולא דווקא ביחס לאמצעי הטכני דרכו נשלחה.

17. הדברים נאמרו במפורש בפרשת הראר הנ"ל משנת 2003 כך :

"תכלית האיסורים הפליליים הקבועים בחוק התקשורת היא בין השאר מניעתו של שימוש לרעה במכשירי הבזק ובאפשרויות הטמונות בהם. אפשרויות אלה כוללות לדידי לא רק את השימוש הטכני במכשיר, אלא אף את המסרים המועברים בו."

אף בפרשת בן יוסף ברוך, שהוזכרה לעיל נכתבו דברים דומים :
"והדעת נותנת שהכוונה הייתה למנוע שימוש לרעה במתקני בזק בכל צורה שבה תלבש ההתקשרות פנים".

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

אין מדובר ברשימה סגורה של אמצעים טכנולוגיים, אלא בגישה תכליתית ובלשון רחבה הנדרשת במציאות שבה יש התפתחות טכנולוגית תמידית בתחום התקשורת, המתעדכן והמשתפר במהירות. פרשנות תכליתית של החוק מביאה למסקנה ברורה כי שאלת אופן החיבור ושאלת הרכיב הטכנולוגי המאפשר את התקשורת אינן שאלות מהותיות, ובלבד שתקיים תקשורת טכנולוגית ברוח החוק.

18. גם טענת ההגנה כי תקשורת בווטספ דומה לשיחה פנים מול פנים, וכי לכן חופש הביטוי מחייב שלא לאסור על תקשורת כזו, דינה להידחות. יצירת קשר בווטספ נעשית מרחוק, בקלות יתרה, תוך שימוש בטכנולוגיה, ותוך פגיעה בפרטיות, גם כשהמוטרד מצוי באזור פרטי, ובריוח מהמטריד. מבחינה זו רבים קווי הדמיון בין פניה לאדם בווטספ, לבין פניה באמצעות טלפון ישן של פעם.

ראה לעניין זה את דברי ביהמ"ש העליון בפס"ד הראר הנ"ל, הנוגעים בהתנגשות לכאורה שיש בין איסור ההטרדה לבין חופש הביטוי. מדברים אלה ניתן ללמוד כי חופש הביטוי אין פירושו חופש להטריד באמצעי התקשורת טכנולוגיים. בפסקה יא' בפרשת הראר התייחס כב' השופט א' רובינשטיין לחופש הביטוי בהקשר לעבירה דנן:

"(4) לדידי, אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי. אין ביישומה של הגבלה על כך כדי לכלוא את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפיות אנושית ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו – והטלפון הוא שלוחת ביתו. יתר על כן, הטלפון במקום עבודתו עשוי להיות של מעבידו, אך ברגעים שבהם השימוש בו פרטי, הוא זכאי לפרטיות שלא תופרע..."

(5) סוף דבר, כדברי השופט מ' חשין בבג"ץ 5432/03 הנ"ל [13], בעמ' 93: "...לכל אדם זכות ביטוי – ומלוא כל-הארץ – כל עוד מכוונים אנו לזכות מסוג החופש וההיתר (liberty)... לכל אדם אינטרס להביע עצמו בכל דרך הנראית לו, ובלבד שנוסיף ונדע כי אינטרס זה יבוא בשוק האינטרסים, ועשוי הוא להתנגש באינטרס נעלה הימנו". האינטרס הנעלה הימנו כאן הוא הזכות לשלוות הנפש, שלא להיות מוטרד."

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

19. גם הטענה כי היכולת של המוטריד להתעלם מהודעה בווטספ, ואף לחסום איש קשר, מאיינת את הפליליות שבהתנהגות – דינה להידחות. הטענה נדחית על דרך **הכלל** - כי אין בחוק סייגים לאשמה הנוגעים בהתנהגות או במחדל של נפגע העבירה, והיא נדחית גם **בפרט** - במקרה שכאן, שבו, כפי שעוד אפרט, המתלוננת הבהירה שוב ושוב לנאשם שעליו לחדול מלשלוח לה הודעות, ובסופו של דבר גם חסמה אותו, אך הוא המשיך להטרידה באמצעים אחרים ושלא בווטסאפ. אפליקציית ווטספ הנה היום אמצעי תקשורת נפוץ ונוח, ולכן חסימת איש קשר מהתקשרות בווטספ היא צעד דרסטי, אשר אין לראותו כהתנהגות מיידית מתחייבת ממי שרואה עצמו מוטריד. כפי שיובהר, השתכנעתי שהמתלוננת לא מיהרה לחסום את הנאשם, כי קיוותה שיחדל ושייעתר לבקשתה להניח לה. מדובר במטפל המבוגר ממנה שאותו העריכה, ובנסיבות אלה טבעי וברור שהיססה לחסום את הנאשם בשלב מוקדם של ההטרדה.

20. השאלה אם חוק התקשורת חל על אפליקציית ווטסאפ אמנם לא נדונה בבית המשפט העליון, אך ניתן להתרשם כי הרשעת נאשמים בגין הטרדה, על פי סעיף 30 לחוק, באמצעות ווטסאפ, איננה נדירה, ונראה כי ברוב רובם של המקרים הטענה כי ווטסאפ אינו מהווה "מכשיר בזק" כלל לא נשמעת, בהיות התשובה לסוגייה ברורה מאליה. ניתן להפנות, כדוגמא בלבד, לרשימה חלקית של גזרי דין שבהם נעשתה הטרדה בווטסאפ כדלקמן: תפ"ע (מח' ירושלים) 25461-02-22 **אסרף** (27.11.22), תפ"ח (מח' באר שבע) 12765-02-21 **חסיד** (23.10.22) (שבו הנאשם הורשע גם בגין הטרדה באינסטגרם, ולא רק בווטסאפ) ת"פ (שלום עכו) 54789-07-21 **זדורוז'ני** (5.7.22), ת"פ (שלום רמלה) 43882-06-18 **פלוני** (20.7.21), פ"ר (שלום ירושלים) 41924-09-17 **לוקסנבורג** (12.12.19), ות"פ (שלום רמלה) 13777-04-14 **ארונוב** (23.11.15).

21. לסיכום פרק זה, טענתו המקדמית של הנאשם, עליה חזר שוב בסיכומים, ולפיה התקשרות בווטספ לא יכולה להוות "הטרדה" על פי החוק - נדחית.

מהי "הטרדה" לפי ס' 30 לחוק, והאם עובדות כתב האישום מהוות "הטרדה"

22. בפרשת הראר התייחס בית המשפט העליון למושג "הטרדה" באופן הבא:

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

"בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי־נוחות המסיחה את דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא הטרדה" (סעיף ה(7) לפסק הדין)

"בחקיקה הישראלית מופיע השורש טר"ד בהקשרים שונים; המכנה המשותף בין כולם הוא אותה אי־נוחות הגורמת דאגה ולחץ, ושדרגותיה יכולות להיות שונות, ויש להגדירה אפוא באופן שלא יהווה רשימה סגורה..."
ראו לפרשנות הסעיף י' קדמי על הדין בפלילים (כרך ג) [26], בעמ' 1351; הטרדה מבטאת לדידו "הכבדה" או "אי נוחות" רגשית להבדיל מגרם נזק ממש. אי־נוחות לדידו פחותה מהפרעה" (סעיף ו(1) לפסק הדין)

"אומר הנשיא שמגר כי "...הטרדה כוללת, לצורך ענייננו, כל פנייה אל אדם בדיבור או במעשה שיש בו כדי לטרדו ממנוחותו או מעיסוק באותם עניינים שהוא בוחר לו מרצונו. הדבר כולל, בין היתר, פניות טלפוניות המעמיסות על זמנו, צלצול סרק בדלת או בטלפון, מעקבים גלויים או נסתרים, צעידה בעקבות אדם, עריכת משמרות, פניות אליו כדי שישב ויבחן טענותיו והאשמותיו, בייחוד בלויית איום מוסווה ששמו או משרתו ייפגעו... שיש בהם כדי להעסיק אדם בעניינים, שאינם אלא, כלשון העם, בלבול מוח גרידא". ראו גם קדמי בספרו הנ"ל (כרך ב) [26], בעמ' 884.
(סעיף ו(2) לפסק הדין) (הדגשות נוספו)

ניתן להתרשם מהדברים כי הטרדה יכולה לבוא לידי ביטוי בצורות ובאופנים שונים, אולם המכנה המשותף הוא גרימת אי נוחות למוטרד, המלווה לעיתים בהסחת דעתו מענייניו, בהכבדה, מבוכה, חרדה ובלבול. ולסיכום נאמר שם:

"משום כך יש אפוא להידרש לכוונה האובייקטיבית, זו של המחוקק הסביר. בכך חוזרים אנו לאשר אמרנו לעיל: קריאת הסעיף בהקשרו הכולל, בחוק ובמקביליו בחקיקה. קריאה זו מגלה לדעתי עירוב בין תוכן לצורה, קרי כמות הטרדות או תוכן, או

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

שניהם יוצרים אותה אי-נוחות הגורמת ללחץ, למבוכה, לדאגה, והערך המוגן הוא שלוותו של האדם מפני הטרדתו תוך שימוש ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה שבה מדובר. (סעיף ח (1)(א) לפסק הדין).

23. המתלוננת העידה בבית המשפט ביום 21.11.22, כשנתיים לאחר האירועים. המתלוננת בת 31 ורווקה, העידה כי בספטמבר 2020 פנתה לטיפול אצל הנאשם כפסיכולוג, לצורך סיוע בבעיות אישיות. בחלוף חודשיים חשה כי אין התקדמות ברמה המקצועית, ולאחר שהציפה את הנושא מספר פעמים ולא זכתה להתייחסות מצד הנאשם, החליטה להפסיק את הטיפול (עמ' 18 שורות 1-2 לפרוטוקול). המתלוננת העידה כי במפגש האחרון, אליו הגיעה למורת רוחה, ואחרי שהנאשם שכנע אותה כי נחוץ "מפגש פרידה", היא התחילה להרגיש לא נוח, כיוון ש"היה שם הרבה בכי מהצד שלו" (עמ' 18 שורה 12 לפרוטוקול) וכן "הוא הזכיר שנורא קשה לו ושהוא באמת חושב שנוצר פה איזשהו קשר, הוא לא יודע איך הוא יתמודד עם הפסקת הטיפולים שלנו" (עמ' 18 שורה 20-21 לפרוטוקול). עוד הוסיפה המתלוננת כי במהלך פגישות קודמות, היו התבטאויות נוספות שלא נראו לה הגיוניות והדליקו לה נורה אדומה, כגון "חשבתי עליך בערב שישי לפני שהלכתי לישון" ו- "אני לא יודע איך אני אתמודד עוד שבוע עד הפגישה הבאה שלנו" (עמ' 18 שורות 22-24 לפרוטוקול). היא החליטה, כאמור, לסיים את הטיפול ולשים את העניין מאחוריה.

24. מנקודה זו, בה הסתיימו מבחינת המתלוננת יחסי מטפל-מטופל, התחילה מסכת הטרדות מצד הנאשם כלפיה, שלא פסקו למרות בקשות חוזרות ונשנות של המתלוננת, ולמרות שהיא הייתה מאוד ברורה: "תכנים של המיילים שלו וההודעות שלו בעצם היו הוא סוג התאהבות גילויי אהבה בקשות חוזרות ונשנות שאני אחזור לטיפול, בקשות להיפגש גם מחוץ לקליניקה, שזה דבר שלא נראה לי בשום צורה ראוי ולגיטימי, לא משנה גם אם אנחנו לא מטפל ומטופל, ובעצם ביקשתי ממנו שוב ושוב ושוב אמרתי לו "אני לא מעוניינת" שחור על גבי לבן בצורה מאוד ברורה ונחרצת אל תפנה אליי יותר אני לא רוצה שנהיה בקשר אין שום סיבה שאני ואתה נהיה בקשר מחוץ לקליניקה" (עמ' 19 שורות 1-5 לפרוטוקול).

25. בהמשך לכך, המתלוננת העידה כי למרות בקשותיה, הנאשם המשיך לפנות אליה "זה לא היזי לו הוא פשוט המשיך המשיך והמשיך" (עמ' 21 שורה 15 לפרוטוקול) וכן "עד שזה כבר הפך למשהו מאוד טורדני שאני כבר הרגשתי שזה פוגע לי במרחב האישי במרחב הפרטי באיזשהו שלב גם הרגשתי מאוימת ברמה הפיזית" (עמ' 19 שורות 10-12 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

26. בהמשך עדותה, שיתפה המתלוננת בתחושותיה הקשות, בניסיונותיה להתנתק מהנאשם, שהתנהג כלפיה בצורה אובססיבית ולא הניח לה למרות בקשותיה החוזרות. המתלוננת נשאלה מה חשה ומה הבינה מ"הודעת ההתאהבות" ששלח לה הנאשם אחרי פגישתם האחרונה, על כך השיבה (עמ' 20 שורה 21-29 לפרוטוקול):

ת: תראי זה לא היה חדש לי כבר לאורך הטיפול הוא הזכיר כמה וכמה פעמים שהוא לא נרדם בלילה שהוא לא יודע איך הוא יעבור עוד כמה ימים עד הפגישה הבאה שהוא חשב עליי בערב שישי לפני שהוא הולך לישון הבנתי שיש פה משהו שהוא כבר מעבר לגבולות הטיפול שיש פה סוג של שהוא מפתח איזשהו רגש שהוא מפתח שהוא ממש מתחיל להתאהב בי וקראתי את זה התכווצתי התכווצתי כי זה כבר היה ההוכחה הסופית שהוא כל מה שחשבתי נכון שהוא באמת מתחיל לפתח רגש

ש: אוקיי כלומר זה היה לך בראש וזה קיבל אישור

ת: וזה לגמרי קיבל הוכחה סופית

כלומר, המתלוננת חשה כי חשדותיה וחששותיה לגבי רגשותיו של הנאשם קבלו תוקף על סמך דבריו המפורשים, שפיתח רגשות כלפיה, התאהב בה, וההכרה בכך העיקה עליה מאד.

27. מצאתי כי מעשיו של הנאשם, שגרמו למתלוננת לאי נוחות, טרדו את שלוותה ואף פגעו בפרטיותה - עונים להגדרות שלעיל, ועל כן ניתן לקבוע כי מדובר בהטרדה לפי ס' 30 לחוק. אפרט.

המתלוננת הגיעה לנאשם על מנת לקבל כלים דרך טיפול בשיטת CBT, ולאחר שמונה פגישות חשה שאין התקדמות, שהנאשם לא הצליח לתת לה את הכלים הפרקטיים המבוקשים, ולכן החליטה לסיים את הטיפול, על כך הודיעה לנאשם בהודעת וואטסאפ מיום 7.11.20 (עמ' 2 נ/1). הנאשם ניסה לשכנע את המתלוננת להמשיך את הטיפול ולאחר שסירבה, המליץ כי תגיע לפגישת סיכום אחרונה. למרות שהמתלוננת חשבה כי פגישה נוספת תהיה מיותרת, הנאשם הצליח לשכנע אותה להגיע, בין היתר הבטיח כי הפגישה תהיה בחינם, ואכן פגישה אחרונה התקיימה בקליניקה של הנאשם ביום 11.11.20. לאחר הפגישה האחרונה, עוד באותו היום, שלחה המתלוננת הודעה לנאשם ובה הודתה לו על מאמציו ועל האכפתיות שהפגין כלפיה. אז ענה לה הנאשם, בין היתר, "לפעמים טיפול הוא סוג של התאהבות, ולפעמים התאהבות חזקה ועמוקה. איתך זה כנראה היה יותר הסוג השני. התחלתי להרגיש את זה בשבועות

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

האחרונים, והפרידה הזאת תלווה אותי בלילה עוד הרבה זמן" (עמ' 3 נ/1) (להלן: "הודעת ההתאהבות"). למחרת, 12.11.20, שלח הנאשם למתלוננת הודעה נוספת ובה הציע כי יגשו מחוץ לקליניקה (עמ' 3 נ/1). המתלוננת השיבה לו מיד כי הוא מתחיל לאבד את הגבולות של יחסי מטפל-מטופל וכי אין לה שום עניין בכך, הבהירה כי אינה מעוניינת בשום קשר עם הנאשם ובקשה שיניח לה (עמ' 4 נ/1). מנקודה זו לטעמי, החל הנאשם להטריד את המתלוננת בכך שהמשיך לפנות אליה פעם אחר פעם, וזאת למרות שהבהירה לו בצורה מאוד ברורה, כי אינה מעוניינת בשום קשר עמו. הנאשם התעלם מבקשותיה ומרצונה של המתלוננת, פגע בשלוות נפשה ובפרטיותה כפי שיפורט גם להלן, והמשיך לשלוח לה מסרים עד אשר נאלצה לפנות למשטרה ולבית המשפט, רק אז חדל ממעשיו (ולאחר שהוציאה צווי הרחקה, כפי שיובהר בהמשך)

28. המתלוננת העידה כי בהמשך, ולאחר שביקשה מהנאשם כי לא ישלח אליה הודעות נוספות דרך הוואצאפ, הגיע אל המתלוננת מייל למקום עבודתה ביום 15.11.20, אותו שלח הנאשם (עמ' 5 ת/2). המתלוננת נשאלה מדוע הנאשם שלח לה מייל למקום עבודתה (אחרי שכל התקשורת ביניהם הייתה עד אז דרך הודעות וואטסאפ) לכך ענתה (עמ' 22 שורות 9-19 לפרוטוקול):

ת:	כי הוא ראה שאני לא עונה לו בהודעות לווטסאפ
ש:	אוקיי
ת:	אז הוא ניסה פלטפורמה אחרת של התקשרות
ש:	את זוכרת אם את עונה למייל הזה
ת:	אני לא עונה לאף מייל שלו
ש:	אוקיי כלומר במיילים את לא עונה לו לעולם
ת:	אני במקומות עבודה הוא מפר את השלווה שלי ואת שגרת החיים שלי אני אפילו לא שוקלת לענות על דבר כזה
ש:	אוקיי במייל הזה הוא מבקש ממך בבקשה להגיב להודעות שלו בווטסאפ או בטלפון או בזום או שתבואי לפגישה ואת לא עונה

מכאן, שכאשר הנאשם נתבקש להפסיק לשלוח הודעות דרך הוואצאפ, הוא השתמש בדרך אחרת להמשיך בפניותיו המטרידות ועשה זאת על ידי דואר אלקטרוני.

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

29. עוד נשאלה המתלוננת לגבי תחושותיה לאחר קבלת מייל נוסף למקום עבודתה מהנאשם ביום 16.11.20, בו כתב לה, בין היתר: "אהבה בטיפול זה משהו חזק מיוחד ונדיר (כל זמן שכמובן לא חוצים את הגבולות ומתחילים לקיים יחסי מין במהלך הפגישות, ובהיסטוריה של הפסיכותרפיה היו גם מקרים כאלה)" (עמ' 6 ת/2), לכך השיבה:

"אני הרגשתי מאוד מאוד לא בנוח כשקראתי את המייל הזה אני הבנתי שיש פה כבר רגשות של התאהבות שיש פה משהו שהוא מעבר לכאילו מעבר למה שחשבתי שיושב אצלו רגש מאוד מאוד עמוק של התאהבות הרגשתי פשוט נורא באמת נורא הרגשתי באמת נורא הרגשתי שאני הוא ממש חצה את הגבולות הרגשתי חסרת אונים לא ידעתי מה לעשות בשביל שזה יפסיק הרגשתי מוטרדת והרגשתי פשוט שאני רוצה שהוא יפסיק עם זה שהוא יפסיק עם זה ושמשו לא בסדר פה, משהו פשוט לא בסדר פה" (עמ' 24 שורות 9-15 לפרוטוקול)

מדבריה של המתלוננת, עולות במובהק תחושות קשות של אי נוחות ומצוקה. ניכר כי הודעותיו של הנאשם, גילויי הרגש שלו, הצעותיו להיפגש ואי קבלת עמדתה הנחרצת כי אינה מעוניינת בקשר פגעו קשות בשלוותה ובשגרת חייה.

30. לאחר שלא ענתה להודעות הדוא"ל, הנאשם שב לשלוח הודעות בוואצאפ שהתאפיינו בטרזניה מתחננת, בגין התעלמותה ממנו. ביום 17.11.20, הנאשם ביקש מהמתלוננת כי תשוב להיפגש אתו, ולאחר שהשיבה כי אין להם יותר מה לדבר ומבקשת שלא ישלח יותר הודעות. הנאשם השיב, בין היתר: "פעם הבאה בבקשה תבקשי רשות לפני שאת מחליטה על סיום. זה לא חד צדדי. אני לא מוכן לסיום הזה. לא מקובל עליי" (עמ' 8 ת/2). על כך נשאלה המתלוננת בחקירתה, האם בשלב כלשהו של הטיפול נאמר לה שעל מנת לסיים אותו היא תצטרך לבקש רשות, ולכך השיבה: "ממש לא". המתלוננת הגיבה לנאשם בהודעה בה הבהירה לו כי מדובר בהחלטה אישית שלה ושוב בקשה כי יניח לה לנפשה ולא ישלח לה יותר הודעות. בנוסף, כתבה לנאשם שהוא אובססיבי, הקשר ביניהם הוא לא זוגיות, ושיפסיק אחרת לפני שהיא תעביר את זה הלאה. לכך ענה הנאשם בהודעה בה נכתב, בין היתר. "אולי את קצת צודקת" (עמ' 10 ת/2).

דברים אלה מצביעים על מודעות של הנאשם לפסול שבמעשיו, ועל בחירתו להמשיך בשלו, ללא כל התחשבות ברצונה ומבוקשה.

31. לאחר יומיים בהם לא ענתה המתלוננת לנאשם על הודעתו האחרונה, שלח לה ביום 19.11.20 מייל נוסף למקום עבודתה (עמ' 9 ת/2), בו, בין היתר, העלה נושאים אישיים אותם פתחה בפניו המתלוננת במסגרת הטיפול אצלו. בהקשר זה טענה המתלוננת כי הנאשם עשה שימוש ציני ומניפולטיבי בדברים הכי אישיים ובסודות הכי כמוסים שסיפרה לו במהלך הטיפול,

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

כאשר הוא העלה אותם במיילים ששלח לה ועשה בהם שימוש כ"טריגר רגשי" על מנת להפעיל אצלה משהו, דבר אשר פגע בה מאוד ואף חיסל אצלה, לדבריה, את האמון באנשי מקצוע, שאמורים להיות העוגן ולהקנות בטחון (עמ' 19 שורות 23-30 ועמ' 27 שורות 5-7 לפרוטוקול).

32. מיום משלוח המייל, חלפו עשרה ימים עד ששלח הנאשם הודעת וואצאפ נוספת למתלוננת ביום 29.11.20, בה שוב כתב כי הוא חושב הרבה על המתלוננת, ואף כתב: "למרות שאני די בטוח איך תגיבי, "לא רוצה שום קשר, אל תשלח לי יותר הודעות" אני כן רוצה להזמין אותך לפגישה עיבוד... בסוף באמת התחברתי אליך" (עמ' 11 ת/2). דברים אלה שוב מבססים את מודעותו של הנאשם לרצונה של המתלוננת כי יניח לה, ואת התעלמותו המוחלטת מרצונה. המתלוננת לא השיבה להודעה זו.

33. בחלוף יומיים, ביום 1.12.20, שלח הנאשם שלוש הודעות וואטסאפ נוספות למתלוננת בה כתב בין היתר: "את לא יוצאת לי מהראש. לא חשוב מה אני עושה. והכול מלא כל כך הרבה רגש" וכן "יש לך סיבות טובות מאוד לעזוב את הפגישות ולא לרצות להיות בקשר איתי" ו-"בבקשה תחזרי" ולאחר מספר שעות באותו היום: "אפשר להתקשר?" (עמ' 12 ת/2).

34. בנקודה זו נראה כי הגיעו מים עד נפש, והמתלוננת ענתה לנאשם: "עוד הודעה אחת ממך ואני פונה למשטרה על הטרדה. אתה לא בריא בנפשך, פניתי כבר לגורמים מוסמכים ומקצועיים ומציעה לך להפסיק להטריד, לטובתך. אתה רק מסבך את עצמך. תניח לי לנפשי!!!" "פסיכופת!!!!". אם עד כה ענתה המתלוננת בנימוס, הרי שבנקודה זו הנימוס התחלף בכעס, לאחר שהמתלוננת כבר איבדה את הסבלנות ואת היכולת להכיל את פניותיו המטרידות של הנאשם. בעדותה נשאלה מדוע לא פנתה מיד באותו היום למשטרה, לכך השיבה (עמ' 29 שורות 4-12 לפרוטוקול):

ש: נ' את לא פנית אבל למשטרה אחרי שהודעת שאת אומרת לו בעצם "עוד הודעה אחת ואני פונה למשטרה" את לא באמת פנית למה למה לא פנית

ת: כי היה בי קודם כל היה בי ספק קטן שאולי הוא יפסיק שאולי הוא הבין את המסר שאולי זהו אבל הבנאדם לא הבין הבנאדם פשוט לא הבין והמשיך עם הטרדות שלו

ש: אוקיי ומה את נותנת לו עוד צאנס

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

ת: קיווייתי שאולי זה אולי האיום הזה אולי שאם פתאום אני מערבת גורמים מוסמכים זה ירתיע אותנו טיפה אבל זה לא עבד עליו בשום צורה הוא פשוט המשך בצורה נחושה

35. גם הצהרתה של המתלוננת כי תערב גורמים אוכפי חוק, לא הרתיעה את הנאשם להפסיק את מעשיו, וביום 5.12.20 שלח מייל נוסף למקום עבודתה של המתלוננת, בין היתר כתב בו "יש לך סיבות טובות להרגיש מוטרדת" (עמ' 13 ת/2), וכן "אני מבטיח לא להטריד אותך יותר בשכנועים בקשות והפצרות מיותרות" (עמ' 14 ת/2). ברור אם כן שהנאשם, הבין שמעשיו מטרידים את המתלוננת והוא הבטיח באותו שלב לחדול.

36. חרף הבטחתו שלא להמשיך ולהטריד את המתלוננת, כבר למחרת שליחת המייל, ביום 6.12.20 שלח למתלוננת עוד הודעה בווטסאפ, עליה ענתה לו בכעס רב ובין היתר כתבה לו שיצפה לפניו למשטרה, עליה ענה הנאשם: "...את המטופלת הכי טובה שהייתה לי ואני אוהב אותך מאוד מאוד מאוד (וסימן של לב)" (עמ' 16 ת/2). המתלוננת לא ענתה. לגבי שלב זה, המתלוננת העידה כי מעשי הנאשם גרמו לה להרגיש רע מאוד (עמ' 30 שורה 13 לפרוטוקול). בהמשך, בחלוף עוד יומיים, שלח הנאשם עוד שלוש הודעות וואצאפ ביום 8.12.20 בהן ביקש מהמתלוננת להיפגש, בכל דרך שתבחר, ואף הציע לעשות זאת תוך "סיבוב באוטו". בתגובה להודעותיו אלה חסמה המתלוננת את הנאשם בוואצאפ (עמ' 16 ת/2). המתלוננת אמרה על כך בעדותה (עמ' 31 שורות 5-1 לפרוטוקול):

ת: זה הנקודה שחשמתי שכבר לא יכולתי להכיל את זה יותר
ש: אוקיי ומה קורה בנקודה הזאת את חוסמת אותו ואז מה
ת: ואז הוא ממשיך לשלוח לי הודעות בהודעות רגילות הודעות אסמס רגילות ובמקביל כמובן להמשיך לשלוח לי מיילים לעבודה הוא מנסה כל דרך שהוא יכול כדי ליצור איתי קשר ולהטריד אותי

37. ביום 9.12.20, לאחר שחסמה אותו בוואצאפ, שלח הנאשם מייל נוסף למקום עבודתה של המתלוננת, בו כתב על מתן לגיטימציה ליחסים בין גבר לאישה גם כאשר אחד מהם נשוי, ונתן כדוגמא את אשתו שהתאהבה לדבריו בבוס שלה. המתלוננת נשאלה מה הרגישה כשקראה את המייל ולכך ענתה (עמ' 31-32 שורות 22-32, 1-6 לפרוטוקול):

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

- ת:** אני באמת חושבת שבאיזשהו שלב הוא כבר ראה אותי למעבר למטופלת הוא כבר ראה פה יחסי אהבה באופן מוזר ותמוה והזוי כי אני בחיים לא נתתי לזה יד ולא ברור לי איך הוא הגיע לדברים האלו והרגשתי שזה כבר חורג מגבולות הנורמה שזה מעל לכל ספק סביר אם אני בהתחלה חשבתי אולי זה פה כבר קיבלתי את ההוכחה המוחלטת שזה לגמרי מדובר פה על התאהבות שזה לא נורמטיבי מה שהוא עושה זה לא בסדר מה שהוא עושה זה כבר הבנתי בשלב הזה שיש לו רגשות מאוד עמוקים וחזקים אליי
- ש:** יש גם מייל שהוא מספר לך שלפני כמה שנים אישתו הייתה מאוהבת בבוס שלה זה פעם ראשונה ששמעת את זה במייל הזה או שידעת על זה
- ת:** זה פעם ראשונה שהוא מדבר, לא זה פעם ראשונה שהוא מדבר איתי על זה על קונספט של התאהבות בכלל של אהבה לא הבנתי למה הוא מכניס את זה לא הבנתי למה זה קשור לא הבנתי למה הוא מדבר איתי על הדברים האלו
- ש:** אוקיי
- ת:** אין פה שום אהבה יש פה יחסי מטפל מטופל שנגמרו ואתה מסרב פשוט לקבל את זה שזה נגמר ואתה ממשיך באופן אובססיבי לקוות שיום אחד אני אחזור אליך לטיפול

38. המתלוננת לא ענתה למייל ששלח הנאשם, אז שלח לה מייל נוסף למקום עבודתה ביום 11.12.20 בו שוב ביקש ממנה שתחזור להיפגש אתו ואף כתב "לגבי תשלום - נוכל להסתדר" (עמ' 18 ת/2). המתלוננת לא השיבה.

39. ביום 27.12.20 הגישה המתלוננת הודעתה במשטרה (נ/3). ביום זה קבלה המתלוננת למקום עבודתה מייל תמציתי מהנאשם, בו ביקש כי לא תפגע בו. בהמשך למייל זה ולהגשת התלונה במשטרה, שלח הנאשם מייל נוסף 28.12.20 למקום עבודתה של המתלוננת, בו הזהיר את המתלוננת, בין היתר: "השמצות לא מבוססות מסכנות אותך בתביעת לשון הרע" (עמ' 23 ת/2). המתלוננת התייחסה לדברים אלה בתמיהה (עמוד 33 שורות 10-15 לפרוטוקול):

"לא הבנתי איך קורה מצב שברגע שמטרידים אותי ופוגעים בי בסוף מאיימים עליי בתביעת לשון הרע שכל מה שעשיתי זה באמת לבקש ממנו שיפסיק והבאתי את הדברים כמו שהם אחד לאחד עם תיעוד מלא של כל ההודעות שלו וכל מה שהוא כתב לי הרגשתי פשוט חסרת אונים ופגועה"

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

40. בהמשך לתלונתה במשטרה, הוציאה המתלוננת לנאשם צו הרחקה במעמד צד אחד ביום 7.1.21 (ת/3) ולאחר מכן צו הרחקה במעמד שני הצדדים ביום 14.1.21 (ת/4). המתלוננת סיפרה כי חשה מאוימת בשל התנהגותו האובססיבית של הנאשם, כפי שהסבירה בעדותה (עמ' 33 שורות 19-27 לפרוטוקול):

"אני הרגשתי שההתנהגות האובססיבית שלו באמת קיים חשש סביר שהוא גם הולך לפגוע בי בצורה ברמה הפיזית הרגשתי שהוא חודר לי למרחב האישי ולא ירחק היום שבו הוא גם יפגע בי ברמה הפיזית כי לאובססיביות ולחולניות שלו היה ברור שאין לו מעצורים ובנאדם כזה הוא לא צפוי וברגע שהוא לא צפוי הוא גם יכול לערוב לי מחוץ למקום עבודה הוא יכול לערוב לי מחוץ לבית ואני באמת הרגשתי שיש הרגשתי חשש שהוא יכול לעשות לי משהו הרגשתי איום ממשי שאני עלולה לצאת יום אחד מהבית והוא יפגע בי ברמה הפיזית אמרתי שאין פה ברירות ושאני חייבת להוציא צו הרחקה שלא יתקרב אליי"

41. לסיכום דבריה ותחושותיה הבהירה המתלוננת (עמ' 34 שורות 21-25 לפרוטוקול):

"אני מרגישה שהבהרתי את עצמי בצורה מאוד ברורה בצורה שלא משתמעת לשת פנים כל אדם אובייקטיבי שהיה קורא את ההתכתבויות האלו רואה שמדובר פה בבקשות חוזרות ונשנות בצורה מאוד יפה וברורה שיפסיק להטריד אותי ואני לא חושבת שלא הייתי מספיק ברורה הכול כתוב שחור על גבי לבן".

42. המתלוננת הותירה רושם מצויין ואמין ביותר. התרשמתי מצעירה אינטליגנטית ונעימה, אשר נפגעה מהטרדה קשה מצד פסיכולוג שגילו מבוגר מגילה בלמעלה מ 30 שנה, ואשר חצה את הגבולות בין המקצועי לבין האישי ופגע קשות בפרטיותה ובשלמותה. המתלוננת בחרה בנאשם כאיש טיפול, שבפניו שטחה את רגשותיה, חולשותיה ואת נתוני האישיים, והוא, תחת שיקיים כלפיה את חובותיו מתוקף מקצועו, ובמקום שיראה מול עיניו את טובתה, נהג מראש בניגוד לכל כלל אתי מקצועי, ובניגוד לכל מוסכמה חברתית, כשפנה אליה כבר לראשונה. הפניות עלו בחומרה כשהנאשם, בהמשך, התעלם שוב ושוב מבקשה, ולאחר מכן מדרישה, של המתלוננת ממנו לחדול ולעזוב אותה. פניותיו של הנאשם מאופיינות בסגנון אישי בלתי הולם, בהצהרות רגש ואהבה מטרידות, ובהצעות להיפגש, לטיפול ושלא לטיפול. חלק מדבריו קרובים מאד להטרדה מינית, האסורה על פי חוק, ואני סבורה כי חסד עשתה המאשימה עם הנאשם כשלא ייחסה לו עבירות על החוק לאיסור הטרדה מינית, וכשהחליטה להסתפק באישום בהטרדה באמצעות מתקן בזק.

43. בחקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת מספר שאלות שלא מצאתי בהן רלוונטיות למחלוקת, שבה, כפי שצויין, עובדות כתב האישום כולן מוסכמות. המתלוננת נשאלה לגבי העבר

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

הטיפול שלי, ומצאתי כי העניין אינו רלוונטי ויש בבירורו לפגוע בפרטיותה שלא לצורך. בהמשך נשאלה מדוע לאחר הפגישה האחרונה שהתקיימה עם הנאשם, הרגישה צורך להתנצל בפניו (בהודעה ששלחה לו בוואצאפ לאחר הטיפול האחרון (עמ' 3 נ/1). המתלוננת השיבה כי הנאשם דמע לנגד עיניה במהלך הפגישה האחרונה וגרם לה להרגיש מאוד לא נוח. בהמשך נשאלה מספר פעמים מדוע המשיכה להתכתב ולענות לנאשם על הודעותיו, ולא התעלמה או חסמה אותו. המתלוננת ענתה שניסתה להסביר לנאשם כי איננה מעוניינת להמשיך בטיפול כדי שיבין אותה ויפסיק לפנות אליה, וכן מסרה שניסתה גם להתעלם אבל זה לא גרם לנאשם לחדול ממעשיו (עמ' 44 לפרוטוקול):

- ת:** כי חשבתי שאולי ההסברים שלי וכשאני יגיד לו שאני לא מרוצה באופן גורף ישחררו אותו ממני
- ...
- ת:** עניתי על זה גם מקודם בשביל שהוא ישחרר ממני כי היה ברור שהוא לא הבין ולא עיכל את הפרידה
- ש:** אבל ברור לך שהדרך הטובה להתקשר ממנו זו פשוט להתעלם ממנו פשוט לא לענות
- ת:** אני ניסיתי לעשות את זה לא עזר תראה בהמשך בהמשך הוא גם שלח
- ש:** לא איך עשית
- ת:** הוא גם שלח לי הודעות זה לא עוזר להתעלם

מצאתי את תשובותיה של המתלוננת הגיוניות ומשכנעות. שוכנעתי כי המתלוננת לא הייתה מעוניינת לפגוע בנאשם, וכי לכן התמהמהה עד שהגישה בסוף תלונה, למשטרה ולמשרד הבריאות. שוכנעתי עוד, כי המתלוננת פיתחה תלות טבעית בנאשם, שהיה מטפל שלה לאורך תשעה טיפולים כפסיכולוג, וכי גם עקב תלות זו, נגרמה לה פגיעה משמעותית מהמעשים.

44. עוד ביקש הסניגור להבין, מדוע לא הסתפקה המתלוננת בפנייה למשרד הבריאות, והגישה תלונה גם במשטרה. לכך השיבה (עמ' 49 שורות 20-17 לפרוטוקול):

"כי הפנייה למשרד הבריאות נעשתה בנובמבר.. מאז ועד ה-27.12 שבהם שכל הפרק הזמן הזה עד שפניתי למשטרה הוא המשיך להטריד אותי ולשלוח הודעות עד שכבר הגעתי שאיבדתי שלא ידעתי איך להתנהל עם זה ומה לעשות עם זה"

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

המתלוננת פנתה למשטרה רק כשהנאשם המשיך להטרידה גם אחרי פנייתה למשרד הבריאות. התרשמתי מסבלנות והתחשבות של המתלוננת בנאשם, ובשום אופן אין לראות את ההימנעות מהגשת תלונה לאורך זמן, כראייה לאדישות להטרדה, או כהשלמה של המתלוננת עם מעשי הנאשם.

המתלוננת שללה את ההצעה שהסנגור הציע, כי הנאשם פעל מתוך כוונה טובה, וכי כל כוונתו הייתה להשיב אותה לטיפול, וענתה בהקשר זה את הדברים הבאים:

"אני לא יודעת מה הכוונות שלו הוא אובססיבי והשתמש במידע אישי שנתתי לו כדי להחזיר אותי לטיפולים ולהטריד כאילו וממשיך להטריד אותי אני לא יודעת מה הכוונות הנסתרות בליבו או לאן הוא חתר או מה התכניות העתידיות שלו מה שאני יודעת זה שהוא המשיך להטריד אותי באופן עיקבי והשתמש לצורך כך בדברים מאוד מאוד אישיים שסיפרתי לו." (עמ' 55 שורות 23-17 לפרוטוקול):

45. ההגנה הגישה לגבי המתלוננת חוו"ד מטעם הפסיכיאטר דר' שטרייכר (נ/5) אקדים ואבהיר כי לא ראיתי במסמך זה ובעדות העד כל רלוונטיות, ואף מצאתי ספקות באמינות תכנה של חוות הדעת.

המאשימה התנגדה מראש להגשת חווה"ד, וטענה כי איננה רלוונטית, ובהתנגדות זו הוחלט כי העניין יוכרע בהכרעת הדין. שוכנעתי, בסופו של דבר, כי אכן, אין לתת כל משקל לאמור בחוו"ד זו, ולעדות המומחה.

המומחה דר' שטרייכר, אשר לא בדק את המתלוננת ולא הכיר אותה, הסתמך על מידע שהועבר לו על ידי הנאשם מתוך תיק החקירה, לרבות הודעתה של המתלוננת, המכתב למשרד הבריאות (ת/5), סיכומי שיחות ווטספ בין המתלוננת לנאשם, וסיכומי פגישות.

46. הפסיכיאטר מצא לקבוע בחוות דעתו (נ/5) כי השיח של המתלוננת עם הנאשם, שבו בין היתר התבטאה בפניו בביטוי: "אתה סוטה" (בשלב מתקדם של הפרשה ואחרי שהוא מיאן להניח לה), מאפיין "הפרעת אישיות גבולית היות וראיית עולמם היא דיכוטומית, קרי, שחור ולבן, דרמטיזציה וכניסה לעימותים אישיותיים מיותרים"....
על פי חוות הדעת, למתלוננת קווים של "עיוות תפיסת המציאות, לא עד כדי פסיכוזה אך הגורם לפירוש פרנואידי כלפי סביבתה במצבי סטרס, אימפולסיביות והפרעה בוויסות הרגשי".

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

איני מסכימה עם מסקנות חוות הדעת, ולא שוכנעתי בנימוקיה, שניתנו על ידי המומחה בחקירתו הנגדית, שלא הותירה רושם טוב. התברר בין היתר, כי מדובר בפסיכיאטר עובד מדינה, אשר מפר הוראות האוסרות עליו בשל תפקידו להעיד כמומחה בהליכים פליליים (עמי 97). מסקנותיו של הרופא, המרמזות על גישה פרנואידי של המתלוננת, ועל דרמטיזציה, לא תואמות את התנהגותה הסבלנית דווקא של המתלוננת כלפי הטרדות קשות ומעיקות ביותר, שבעטיין התלוננה רק כשכלו כל הקיצין. המסקנות, שניתנו ללא היכרות עם המתלוננת, לא מסתדרות עם הרושם החיובי ביותר שהותירה המתלוננת בעדותה. גם אם סובלת המתלוננת מדחק כלשהו, או ממצוקה נפשית, אין לכך רלוונטיות במחלוקת המוגדרת בפרשה זו. השימוש שנעשה בחוות הדעת בסיכומי הטיפול המצויים תחת חיסיון, אינו אתי ואינו ראוי, ועדיף היה אילו היה הנאשם נמנע מהעברת חומר אישי של המתלוננת, וסיכומי הפגישות שלו עמה, לידיו של אדם נוסף, ללא הסכמתה. עדות מומחה ההגנה דר' שטרייכר לא פגעה במאומה באמינותה של המתלוננת, וברושם הטוב שהותירה עדותה.

47. לסיכום ביניים, הנאשם שלח למתלוננת הודעות, מכתבים אלקטרוניים ומסרונים רבים, לאורך תקופה של קרוב לחודשיים, בניגוד לרצונה, ותוך התעלמות מבקשותיה שיחדל. התוכן בהודעות מטריד מטבעו, ובנוסף גם עומד בסתירה מהותית עם חובותיו של הנאשם למטופלת כפסיכולוג, ואת חובותיו להתנהגות הולמת כאיש מקצוע. בנוסף, כאשר לא קיבל מענה ולאחר שחסמה אותו בוואצאפ, שלח הנאשם תשעה מיילים למקום עבודתה של המתלוננת וכן שני מסרונים SMS. המתלוננת הצליחה להעביר לבית המשפט את התחושות הקשות שחוותה עקב הטרדותיו של הנאשם, ביניהן חוסר האונים בגין פלישתו של הנאשם למרחב האישי שלה, עד אשר בסופו של דבר, נאלצה לפנות למשטרה, ורק לאחר אז, ולאחר התערבות בית המשפט בצו הגנה, הנאשם הפסיק להטרדה. כי לא מצאתי סתירות בעדותה של המתלוננת, גם לא ביחס להודעה שמסרה במשטרה. מצאתי כי עדותה, שנתמכת בהודעות הרבות ששלח לה הנאשם ובתוכן, אמינה, עקבית ובהירה.

עדות הנאשם בבית המשפט

48. הנאשם, בעדותו, לא מסר מידע שיש בו לנטוע ספק באשמתו. לא שוכנעתי כי הנאשם פעל מתוך שליחות טיפולית כלשהי, ומעשיו נעשו כדי לספק רגשות פרטיים, ומתוך אובססיה שהנאשם לא ריסן. מובהר כי היסוד הנפשי הנדרש לעבירת הטרדה הנו "מודעות רגילה", שכן האיסור הוא להשתמש בצידוק תקשורת " באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין", ואין חובה להוכיח כוונת פגיעה או הפחדה וכו'. אשר על

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

כן, טענת הנאשם כי לא התכוון להזיק לנאשמת איננה רלוונטית, וכל שיש להראות הוא שהנאשם היה מודע לאפשרות שמעשיו יגרמו למתלוננת פגיעה. אין כל ספק, שהנאשם, אשר התעלם במודע מבקשות ותחינות של המתלוננת ממנו שיחדל, ידע, שהמתלוננת סובלת מהתנהגותו המטרידה. ידיעה כזו מצופה, בנסיבות שכאן, מכל אדם, סביר, קל וחומר ממטפל פסיכולוג, המודע לקוד אתי מקצועי, ומפר אותו.

49. הנאשם העיד כי הוא פסיכולוג מומחה מעל 20 שנים, מ-2019 הוא מטפל זוגי, ואילו בתחום ה CBT הוא מומחה משנת 2020 בשנה זו, פתח קליניקה פרטית במרכז הרפואי "אסף" בעפולה. באותה התקופה, פנתה אליו המתלוננת לקבלת טיפול CBT, מטעמי צנעת הפרט לא מצאתי לפרט כאן את תלונותיה ואת מטרת הטיפול שביקשה. זה המקום להעיר, כי הנאשם ביקש להגיש כראייה להגנתו את הרשומות שכתב לאחר פגישותיו עם המתלוננת (להלן: "סיכומי הפגישות"), ואולם לאור התנגדות המאשימה, ומאחר שמדובר בחומר שחל עליו חיסיון מטפל-מטופל ונדרשת הסכמת המטופלת לשם הגשתו, הסכמה שלא התבקשה מראש, וכן מעצם זכותה של המתלוננת לפרטיות, לא מצאתי להיעתר לבקשתו. מדובר בחומר אישי ביותר מטבעו. הנאשם לא הצביע על טעם רלוונטי לחשוף חומר זה לצפייה של עיניים נוספות, וכבר ציינתי שמצאתי בעייתיות בכך שהעביר חומר זה לעד ההגנה מטעמו, המומחה הפסיכיאטרי.

50. הנאשם העיד שהפגישות הטיפוליות עם המתלוננת היו טובות, היא שיתפה פעולה ונוצר אמון, המתלוננת אפילו פנתה אליו לצרכי "עזרה ראשונה" והוא נענה לה (עמ' 61 שורות 1-21 לפרוטוקול). כך היה עד אשר ביום 7.11.20 קיבל הנאשם את הודעתה של המתלוננת, בה כתבה שהיא מעוניינת להפסיק את הטיפול. לדברי הנאשם ההודעה גרמה לו לתסכול ואכזבה "חרב עליי עולמי באותו הרגע" (עמ' 61 שורות 24-25 לפרוטוקול), שכן עד אז חשב שהטיפול מוצלח. בהמשך לכך, הנאשם תיאר כי הוא רצה מאוד לקיים פגישת סיכום ופרידה, ונאלץ לשכנע במאמצים גדולים את המתלוננת שתגיע, משום שהיא התנגדה לבוא, לכן הבטיח כי הפגישה תהיה בחינם, וגם זו תהיה פגישתם האחרונה. לגרסתו של הנאשם, המתלוננת שלחה לו הודעת וואצאפ לאחר הפגישה האחרונה, בה הודתה לו וכתבה לו מלים חמות. לאחר שענה לה היא שלחה לו הודעה נוספת בה כתבה כי הוא מתעניין רק בעצמו. מכך הוא הסיק שהיא מעוניינת בעזרה שלו "ראיתי בזה איזשהו מסר תשתמע "תלחם עלי" אל תוותר עלי" (עמ' 62 שורות 21-22 לפרוטוקול) ולכן הציע לה שיפגשו שוב, והפעם מחוץ לקליניקה. לדבריו, הסיבה להצעה זו הייתה חשיבה תמימה "מחוץ לקופסא" כדי לשכנע את המתלוננת שתגיע, כי הרגיש שאין סיכוי שהיא תחזור לקליניקה. עוד הוסיף כי בנקודה הזו המתלוננת הפכה לעוינת מאוד, והוא לא הבין "מאיפה זה מגיע", והיה לו מאוד חשוב לעזור למטופלת,

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

גם מהסיבה שהקליניקה חדשה וחשוב לו המוניטין שלו, כי בטיפול מסוג זה, "זה עובר מפה לאוזן". יחד עם זאת, הנאשם הודה בפה מלא: "דבר שני נ' באמת נכנסה לי ללב אני חייב להגיד את זה אני לא מתכחש לזה אפילו לרגע" (עמ' 63 שורות 25-23 לפרוטוקול).

51. אעיר בשלב זה, כי לא מצאתי על סמך מה הסיק הנאשם מהודעותיה של המתלוננת שהיא מעוניינת "שלא יוותר עליה", כפי שהוא תאר זאת. עדותו בעניין זה אינה מהימנה עלי, ונראה כי פעולותיו הונעו מהסיבה השנייה אותה ציין, עקב רגשות כלפי המתלוננת. בהמשך הוסיף כי הוא הרגיש צורך לרצות את המתלוננת ולהתחנף אליה כדי להחזיר אותה לטיפול (עמ' 64 שורות 6-5 לפרוטוקול). גם אם החליט ללחוץ על המתלוננת לחזור לטיפול מטעמים של יוקרה מקצועית, אין בכך צידוק כדי להטריד בעקביות כפי שעשה.

52. הנאשם נשאל לגבי הודעתו במשטרה והאם יכול להיות שעבר עבירה אתית במעשיו, והודה כי על פי הוראות האתיקה לפסיכולוגים, יש לשחרר מטופל שמבקש לסיים את הטיפול, וכי יתכן שעבר עבירה אתית. יחד עם זאת, הכחיש כי רצה לפתח עם המתלוננת יחסים אישיים מסוג של "התאהבות" (עמ' 64 שורות 28-13 לפרוטוקול), זאת בסתירה לדבריו שהובאו לעיל, ולגילויי אהבה מטרידים בחלק מההודעות. הנאשם טען כי מטרתו העיקרית הייתה הבריאות הנפשית של המתלוננת, אולם הודה גם, כי פעולותיו חצו את הגבול תוך פגיעה באוטונומיה של המתלוננת, ומדבריו ניתן ללמוד כי הוא הבין והיה מודע לכך:

ש: **זאת אומרת שבראש מעיינך והמטרה המרכזית שלך הייתה בעצם ואת זה ראית כזה זה בעצם השלמות הבריאות הנפשית שלה שאותה אתה חשבת שאתה יכול לשנות**

ת: **כן ככה אני רוצה להאמין**

ש: **ובדיעבד**

ת: **בדיעבד אני חושב שקצת נסחפתי אין ספק שנסחפתי יש פה אני מסכים שנורא נורא התלהבתי ממנה וזה היה איזה מין סוג של משהו שאולי טיפה יצא משליטה נכנסנו פה לאיזשהו מבוך גם עם נ' אני חושב בעיונות שלה התאהבות במירכאות נכנסנו פה לאיזשהו מבוך שבאמת היה ללא מוצא כי שוב יש פה לקוחה שאני הרגשתי שאני לא יכול לוותר לה והיא הרגישה שכל וואצאפ שלי פוגע בעצמאות ובאוטונומיה שלה כלומר היה פה איזשהו משהו שהוא נוצר והוא היה בלתי פתיר.**

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

53. הנאשם נשאל בחקירתו לגבי צו הטרדה מאיימת שהוצא נגדו, האם היה יכול להטריד ברמה הפיזית את המתלוננת, לכך השיב "וודאי שלא", והוסיף שמדובר בפרי דמיונה של המתלוננת בעניין זה. עוד טען כי העביר לה מסר לגבי תביעת לשון הרע אחרי ששלחה מכתב בעניינו ל"בטיפולנט", אתר אינטרנט, אך לא היה מדובר באיום (עמ' 66 שורות 25-28 ועמ' 67 לפרוטוקול).

54. בחקירתו הנגדית, הנאשם אישר כי המתלוננת בקשה לסיים את הטיפול, ולאחר ניסיונות רבים מצדו הוא לא הצליח לשכנע אותה להמשיך, וכן הודה כי על פי כללי המקצוע, מטופל יכול לעזוב את הטיפול בכל שלב מרצונו אם הוא בוחר בכך. למרות זאת, שלח הנאשם הודעה בה כתב למתלוננת: **"פעם הבאה בבקשה תבקשי רשות לפני שאת מחליטה על סיום זה לא חד צדדי אני לא מוכן לסיום הזה זה לא מקובל עליי"** (עמ' 8 ת/2). מדובר בנוסח כוחני ומרתיע ביותר. הנאשם לא היה עקבי בגרסתו, כאשר מחד, הוא אישר שהטיפול הסתיים, וכי זכותה של מטופלת לסיים הטיפול, ויש לכבד את רצונה, והדבר נתון להחלטתה של המתלוננת, ומאידך העיד שהטיפול במתלוננת לא מיצה את עצמו, וכתב לה כי עליה לבקש רשות לסיים את הטיפול (עמ' 71 לפרוטוקול).

55. בהמשך, ולאור הכחשותיו של הנאשם כי התאהב במתלוננת, התבקש הנאשם להסביר את פשר **"הודעת ההתאהבות"** ששלח לה. לדבריו, הוא לקח את המונח מ"**סדנא למטפלים שרצה באינטרנט, שנקראת "הטיפול בהתאהבות"**", שהרעיון שלה הוא ש"**כל טיפול שהוא זה סוג של התאהבות של מטפל במטופלים שלו"** (עמ' 73 שורות 3-15 לפרוטוקול). הנאשם העיד כי אולי היה פועל אחרת אילו ידע שלמתלוננת רגישות גבוהה כל כך למילים "אהבה" או "התאהבות". בהמשך הנאשם התקשה להשיב על השאלה אם התאהב במתלוננת, השיב תשובות מתחמקות, ושוב אישר כי המתלוננת "נכנסה לו ללב". העדות בנקודה זו מלווה בשתיקות ארוכות של הנאשם (הערת ביהמ"ש בעמ' 74 ש' 17).

56. לבסוף, הנאשם העיד כי לא התאהב במתלוננת במהלך הטיפול, אלא ההתאהבות קרתה החל מפגישת הפרידה והלאה, וכי מדובר בסוג של **"התאהבות מאחורי מקלדת"**. הנאשם עומת עם הודעה נוספת בה כתב למתלוננת **"אני פשוט רואה שהתאהבתי בך קשות"** (עמ' 21 ת/2), לאחר מכן הסכים כי למתלוננת אכן יש סיבות להרגיש שהוא התאהב בה (עמ' 75 לפרוטוקול), אך בהמשך לכך טען כי ההודעות שלו למתלוננת לא נבעו מההתאהבות הזאת, אלא מהצורך להתמודד עם העוינות שהפגינה כלפיו המתלוננת (עמ' 77 שורות 30-33 לפרוטוקול), כדי לפייס אותה וכדי לשמור איתה על "ערוצים תקשורת פתוחים" (עמ' 79 שורות 9-16 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31871-09-21 מדינת ישראל נ' אורגד

בגרסת הנאשם יש הודאה ישירה בהתנהגות חריגה, אשר מנוגדת לכללי האתיקה של פסיכולוג מטפל. ההתנהגות חצתה את הגבול בין המקצועי לבין האישי, סתרה את חובתו של הפסיכולוג להימנעות מפגיעה בלקוח, ולכבד את זכויותיו, וסתרה את הכלל לפיו אסור לפסיכולוג לקיים קשר עם לקוח לאחר סיום הטיפול (כללים 6.1 ו-6.5 לקוד). הפניות המטרידות למתלוננת לא עומדות בכל מבחן של אדם סביר, וכל שכן, חורגות מקוד האתיקה של הפסיכולוגים (ת/6). הנאשם לא שלל את השלילה שבמעשיו, והסבריו להתנהגותו אינם מסייעים לגלות הבנה או סלחנות כלפיו.

57. הנאשם טען (עמ' 94) כי היה מאוד מבוהל ופגוע כי המתלוננת דברה אליו "בצורה מחפירה" הכוללת מילים כמו "אני בהלם, חוצפן"..." "יא דפוק"..." "פסיכופת"..." לא מצאתי את הסברי הנאשם כמתקבלים על הדעת. לטעמי, המתלוננת ספגה את פניותיו המטרידות של הנאשם, ניסתה לסיים את הקשר בצורה מנומסת, וככל שחלף הזמן והנאשם המשיך בשלו, ורק כשלא הייתה יכולה לספוג יותר, בחרה להשתמש במילים פחות מנומסות. התיאור של הנאשם, לפיו התנהגותה של המתלוננת כלפיו הייתה מחפירה, מצביעה על ליקוי חשיבה אצלו.

58. סיכומי של דבר – מצאתי כי הנאשם פעל באופן שיש בו כדי להטריד את המתלוננת, בהיותו מודע למעשיו ותוך התעלמות מוחלטת מבקשותיה שיחדל מהם. מודעותו נלמדת היטב מתוכן הודעותיו ואף מעדותו בבית המשפט, כפי שפרטתי בהרחבה לעיל. בחינת ההודעות הרבות ששלח למתלוננת באמצעים שונים הכוללים וואצאפ, מיילים ומסרוני SMS, מועדן ותוכן, יחד עם עדות המתלוננת בבית המשפט, ואף עדותו של הנאשם עצמו, מצביעים על הפגיעה בשלוותה ובפרטיותה של המתלוננת, ומבססים את הרשעתו בעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי ס' 30 לחוק.

אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, במעמד הצדדים

רות שפילברג כהן, שופטת

